

РЕШЕНИЕ

№ 3294

гр. София, 17.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

като разгледа дело номер **4474** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294-298 АПК.

Образувано е по жалба на директора на Столично управление „Социално осигуряване” срещу съобщение изх. № 3720/01.04.2013г. на частен съдебен изпълнител /ЧСИ/ рег. № 848 Р. А. с район на действие СГС по изп. д. 20138480400269. Съгласно съобщението, възражение вх. № 1684/25.03.2013г. на жалбоподателя е оставено без движение. Жалбоподателят твърди, че липсва годно изпълнително основание, тъй като с решение № 2320/12.07.2010г. по адм. дело № 2228/2009г. по описа на АССГ, I отд., 12 състав не се поражда възникване на безспорно, ликвидно и изискуемо вземане на взыскателя – В. Д. в изпълнителното производство. Поради това моли съдът да отмени атакуваното съобщение и да постанови прекратяване на изпълнителното производство.

Взыскателят в изпълнителното производство – В. Е. Д. чрез процесуалния си представител е депозирал възражение против жалбата. Твърди, че изпълнително основание за образуването на изпълнителното дело е влязъл в сила административен акт . разпореждане № 1/21.05.2003г.

Частният съдебен изпълнител рег. № 848 Р. А. с район на действие СГС представя мотиви по обжалваните действия. Твърди, че решение по адм. дело 2228/2009г. на I отделение, 12 състав съставлява годно изпълнително основание.

Съдът, след като се запозна с доводите и възраженията на страните и приложените по изпълнителното дело доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок от легитимирано за това лице – длъжник в изпълнителното производство.

По същество е основателна.

Изп. дело 20138480400269 на ЧСИ рег. № 848 Р. А. с район на действие СГС е образувано на 22.12.2012г. по молба от В. Е. Д. срещу Главния директор на С.. С молбата е представено решение № 2320/12.07.2010г. по адм. дело № 2228/2009г. по описа на АССГ, I отд., 12 състав, разпореждане №1/21.05.2003г. на ръководителя на Пенсионно осигуряване и е поискано сума в размер на 9711, 32 лв представляваща пенсия за периода 13.06.1996г. – 05.03.2003г. да бъде събрана от ответника. Изпълнението е започнало с изпращане на покана за доброволно изпълнение.

Преди всичко, неправилен е доводът на ЧСИ, че изпълнителното производство следва да се проведе по реда на АПК. Основателен е доводът на взыскателя, че влезният в сила административен акт на Главния директор на С. – разпореждане _ 1/21.05.2003г. може да представлява изпълнително основание. Принудителното изпълнение на задължението за изплащане на пенсия в размер, определен с посоченото разпореждане обаче следва да се образува и води по реда на ГПК.

Действително, по принцип както влязъл в сила административен акт, така и съдебно решение, постановено по реда на АПК, могат да бъдат изпълнителни основания по чл. 268 АПК. Те поражда административни права и задължения за определени субекти. Поради естеството на административния процес, както административното правоотношение и неговото съдържание – права и задължения, така и страните по него са винаги конкретно определени. Тоест влезният в сила административен акт, респективно съдебното решение, постановено по реда на АПК по повод обжалване на административни актове, поражда и удостоверява възникването на ликвидно административно право за една от страните по административното правоотношение.

Поради това за започване на изпълнение по реда на АПК не е необходимо издаване на изпълнителен лист. Съгласно чл. 276 АПК началото на изпълнителното производство се поставя въз основа на официален препис от изпълнителното основание.

Според чл. 269, ал. 2 АПК обаче, частните парични вземания, породени от изпълнителни основания по чл. 268 АПК, се изпълняват по реда на ГПК. Недопустимо е в този случай директно образуване на изпълнително производство, без да е издаден съответен изпълнителен титул. Действително административното право, възникнало на основание влязъл в сила административен акт, е винаги ликвидно. Това обаче не означава, че изпълнителното основание, в което е закрепено изпълняемото право, представлява изпълнителен титул. Дори въз основа на съдебните решения, с които се установяват ликвидни и изискуеми притезания, се издава изпълнителен лист, когато изпълнителното производство се провежда по реда на ГПК.

Съгласно чл.426 ГПК изпълнението започва въз основа на изпълнителен лист или друг акт, подлежащ на изпълнение. Други актове, подлежащи на изпълнение, са посочените в чл. 404, т.2 и т.3 ГПК. Влезният в сила административен акт или решението на административен съд не представлява друг акт, подлежащ на изпълнение, по смисъла на ГПК. Разпоредбата на чл. 276 АПК не може да намери приложение по аналогия, при изричното препращане към ГПК относно събирането на частни парични вземания. Съгласно чл. 404 ГПК въз основа на влезлите в сила съдебни решения се издава изпълнителен лист. Въз основа на влезлите в сила административни актове, които не са били обжалвани пред съд, за вземанията, които подлежат на изпълнение по ГПК, не се издава директно изпълнителен лист, а се

подава искане по реда на чл. 417, т.1 ГПК. Тъй като изпълнението следва да се осъществи по реда на ГПК след снабдяване с изпълнителен титул, гражданският съд е този, който следва да се произнесе по възражението за изтекла погасителна давност. Следва да се изясни, че даването на указания по тълкуване и прилагане на закона и връщането на преписката на административния орган за ново произнасяне не превръщат едно съдебно решение в изпълнително основание. Указанията на съда, дадени по реда на чл. 173, ал. 2-4 и чл. 174 АПК подлежат на изпълнение по силата на закона. За изпълнение на същите не е необходимо да се образува изпълнително производство. По правната си природа те са процесуални указания, свързани със сроковете и движението на административното производство, както и указания по тълкуването и прилагането на закона. Неизпълнението на процесуалните указания в срок води до възникване на административно-наказателна отговорност по чл. 304 АПК, която се реализира по чл. 306 АПК. Неизпълнението на указанията по тълкуване и прилагане на закона обуславя незаконосъобразността на новоиздадения административен акт, която се констатира в съдебно производство.

Отменителното решение на административния съд има конститутивно действие по отношение на всички. По силата на това решение в материалните административни правоотношения между страните по делото настъпва промяна - възникналите по силата на отменения административен акт права и задължения отпадат с обратна сила. Конститутивното действие на съдебното решение настъпва с влизането му в сила. То се поражда независимо от това дали съдебното решение се ползва с изпълнителна сила и дали същото е изпълнено. В случая, тъй като решението на АССГ е потвърдено от касационната инстанция, от момента на влизането му в сила то поражда конститутивно действие, състоящо се в прекратяване на възникналите от отменените решение № 40/18.02.2009г. на главния директор на С. и разпореждане № [ЕГН]/2 от 16.09.2008г. на ръководителя на пенсионно осигуряване в същото управление права и задължения.

Решението на АССГ, 12 състав обаче не поражда възникването на ликвидно административно право за вискателя в изпълнителното производство. Според настоящия състав, съдебното решение по административно дело може да бъде изпълнително основание само в случая, когато съдът решава спора по същество, в хипотезата на чл. 173, ал.1 АПК. В този случай постановеното съдебно решение замества административния акт и представлява юридически факт, от който директно възникват административни права и задължения за страните по материалното административно правоотношение. Когато съдът отменя административния акт, съдебното решение не може да представлява годно изпълнително основание.

По изложените съображения, частен съдебен изпълнител рег. № 848 Р. А. не е имала законно основание да образува изпълнително производство нито по АПК, нито по ГПК, както и да предприеме изпълнителни действия срещу ответника за събиране на пенсия, определена по размер в разпореждане № 1/21.05.2003г. Поради това всички изпълнителни действия по делото, включително оспореното, са незаконосъобразни и подлежат на отмяна.

Воден от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ действията по изп. дело 20138480400269 на ЧСИ рег. № 848 Р. А. с район

на действие СГС, по жалба на директора на Столично управление "Социално осигуряване".

ЗАДЪЛЖАВА частния съдебен изпълнител рег. № 848 Р. А. с район на действие СГС да не извършва изпълнителни действия по реда на АПК по посоченото изпълнително дело.

Решението е окончателно, съгласно чл. 298, ал.4 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: